Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

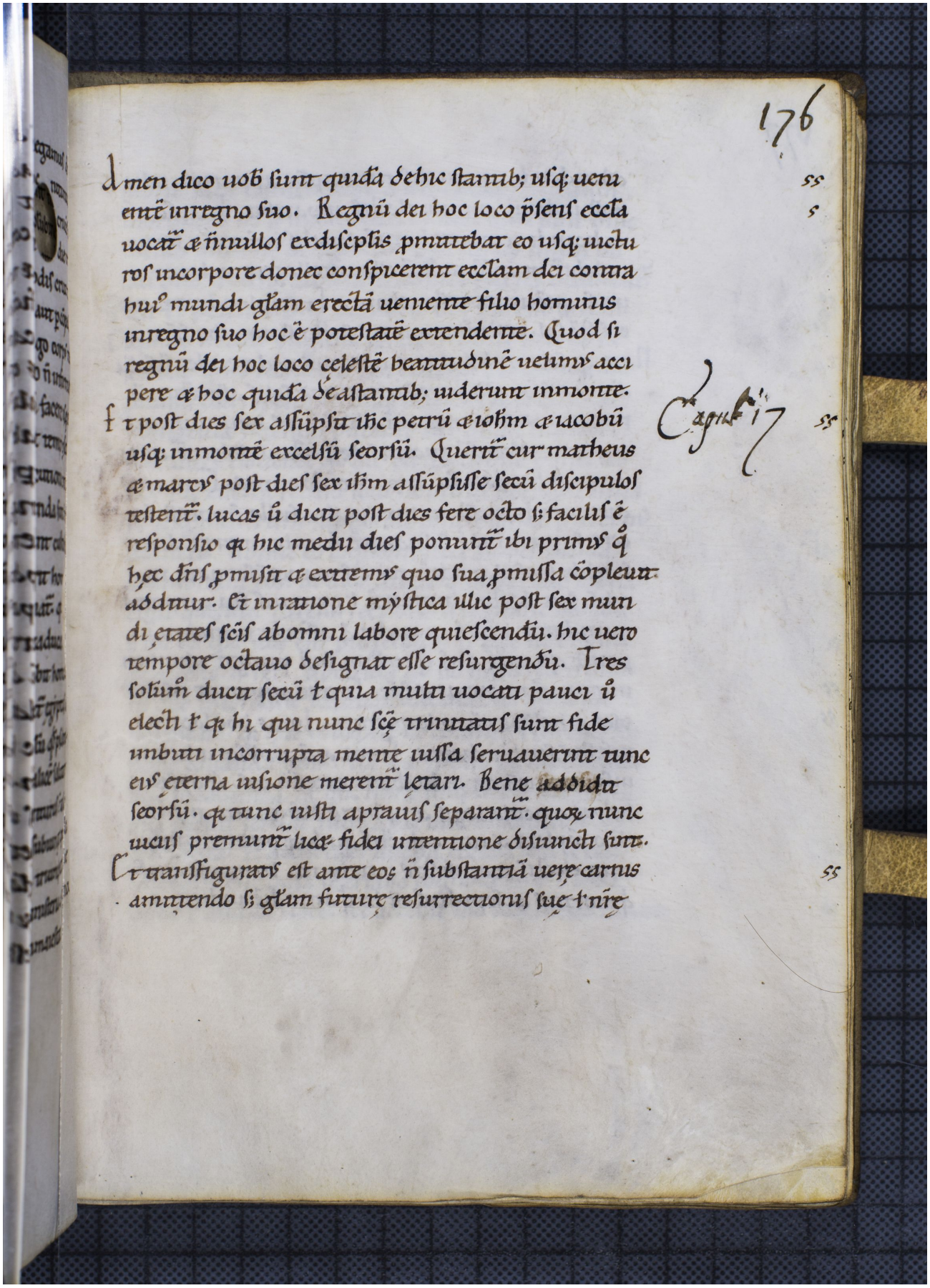

176

Amen dico uob sunt quida dehic stantib; usq; uenu
entē inregno suo. Regnū dei hoc loco p̄sens eccla
uocatē æ ñnullos exdiscplis pmanebat eo usq; uchu
ros incorpore donec conspiceret ecclam dei contra
hui⁹ mundi glam erectā uenientē filio hominis
inregno suo hoc ē potestatē extendentē. Quod si
regnū dei hoc loco celestē beatitudinē uelim⁹ acci
pere æ hoc quida de astantib; uiderunt inmonte.
f t post dies sex assūpsit ihc petrū æ iohm æ iacobū
usq; inmontē excelsū seorsū. Queritē cur matheus
æ marc⁹ post dies sex ihm assūpsisse secū discipulos
testentē. lucas ū dicit post dies fere octo si facilis ē
responsio q̄ hic medii dies ponuntē ibi prim⁹ q̄
hec dn̄s pmisit æ extrem⁹ quo sua pmissa cōpleun
adimur. Et inratione mystica illic post sex mun
di ętates sčis abomni labore quiescendū. hic uero
tempore octauo designat esse resurgendū. Tres
solūm ducit secū t quia multi uocati pauci ū
electi t q̄ hi qui nunc sčę trinitatis sunt fide
imbuti incorrupta mente iussa seruauerunt tunc
eis ęterna ui sione merentē lętari. Bene addidit
seorsū. q̄ tunc iusti a prauis separantē. quos nunc
uicis premuntē lucę fidei intentione disiuncti sunt.
Et transfiguratus est ante eos ñ substantiā uerę carnis
amittendo si glam futurę resurrectionis suę t nrę

Capitulum 17